

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. René Štepánika na neverejnom zasadnutí dňa 10. februára 2014 v Bratislave v trestnej veci obvinenej **Mgr. E. T. Z.** pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. d/, písm. f/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/ a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. o sťažnostiach obvinenej Mgr. E. T. Z. a prokurátora Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 27. januára 2014, sp. zn. Tp 3/14, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. napadnuté uznesenie **sa z r u š u j e.**

Podľa § 72 ods. 2 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa obvinená Mgr. E. T. Z., nar. X. v P., trvale bytom P. X., S., Č., t.č. bytom C. č. X., **b e r i e d o v ä z b y.**

Väzba obvinenej **z a č í n a** plynúť dňa 24. januára 2014 o 18.40 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. súd písomný sľub obvinenej Mgr. E. T. Z. **n e p r i j í m a.**

Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. súd väzbu obvinenej Mgr. E. T. Z. dohľadom probačného a mediáčného úradníka **n e n a h r a d z u j e.**

Odôvodnenie

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len ŠTS), uznesením zo dňa 27. januára 2014, sp. zn. Tp 3/14, vzal podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. do väzby obvinenú Mgr. E. T. Z., so začiatkom plynutia jej väzby od 24. januára 2014 o 18.40 hod. a výkonom väzby v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. väzbu obvinenej nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu podali do zápisnice o výsluchu obvinenej dňa 27. januára 2014 sťažnosť obvinená Mgr. E. T. Z. a prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor).

Obvinená Mgr. E. T. Z. podanú sťažnosť odôvodnila písomným podaním prostredníctvom svojho obhajcu, doručeným ŠTS dňa 3. februára 2014. Namietala v nej neexistenciu dôvodov jej väzby s poukazom na okolnosti prípadu a jej osobu. Vzhľadom na neumožnenie jej a jej obhajcovi vyšetrovateľom nazrieť do spisu, popierajúc spáchanie skutku a vychádzajúc z uznesenia o vznesení jej obvinenia, konštatuje, že celé jej obvinenie je založené výlučne na výpovedi svedka M. A., podporovanej výpoveďou poškodeného, agentom a záznamami ITP, ku ktorým sa nevie vyjadriť a posúdiť ich obsah ani zákonnosť. V sťažnosti vyvracia údajný motív majetkového prospechu popisom diametrálnych rozdielov majetkových hodnôt jej a jej manžela, na základe čoho považuje tento motív za vykonštruovaný políciou. Vyhodnotenie sms komunikácie s M. A. ako dohodnutý signál úspešnosti vykonania vraždy, považuje za účelovú špekuláciu, pretože svedok jej vybavil zubára, u ktorého bola na ošetreniach, čo zdokladovala. K dôvodom jej preventívnej väzby sťažovateľka uviedla, že sú založené výlučne na tvrdeniach svedka M. A., ktorého označila za nedôveryhodnú osobu, s ktorou by akékoľvek citlivé veci nekonzultovala a nepreberala. Proklamovala, že nemá záujem na páchaní akejkoľvek trestnej činnosti. Je si vedomá, že po prepustení z väzby by bola nútená žiť mimo ich rodinného domu a spolužitie či kontakt s manželom sú de facto vylúčené. Jej pôsobenie na slobode by bolo obmedzené vedomím o pokračovaní vyšetrovania a trestného stíhania a jej monitorovaním políciou, čo vylučuje akékoľvek konanie v rozpore so zákonom, nie to ešte páchanie vraždy. Samotné obvinenie z akéhokoľvek závažného trestného činu nie je samo osebe dôvodom pre väzobné stíhanie podľa § 71 ods. 1 písm. c/

Tr. por. Sťažovateľka poukazuje na absenciu konkrétnych skutočností odôvodňujúcich jej preventívnu väzbu svojou bezúhonnosťou, neexistenciou negatívnych atakov z jej strany na manžela a nežadovaním žiadnych dôkazov zopakovať či dokonat' trestný čin. Stotožnila sa so závermi sudcu pre prípravné konanie v tom, že súd neakceptoval útekovú a kolúznú väzbu. Sťažovateľka Mgr. E. T. Z. žiada Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby jej sťažnosti vyhovel a prepustil ju z väzby na slobodu.

Prokurátorom zápisnične podaná sťažnosť smeruje proti časti výroku uznesenia sudcu pre prípravné konanie ŠTS o vzatí obvinenej do väzby, kde neboli uplatnené dôvody jej väzby v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) rozhodujúc o podaných sťažnostiach podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutých uznesení, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a vychádzajúc z doposiaľ vykonaného dokazovania dospel k týmto záverom :

Obvinená Mgr. E. T. Z. je trestne stíhaná pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. d/, písm. f/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/, § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v napadnutom uznesení ŠTS. Do väzby bola vzatá uznesením sudcu pre prípravné konanie ŠTS z 27. januára 2014, sp. zn. Tp 3/2014, z dôvodu preventívnej väzby podľa ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., pričom súd neakceptoval návrh prokurátora na vzatie obvinenej do väzby aj z dôvodu ustanovení § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. (úteková väzba) a § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. (kolúzna väzba). Súd rozhodol o nenahradení väzby obvinenej dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Okrem návrhu obvinenej na nahradenie jej väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka, obvinená zápisnične pri svojom výsluchu dňa 27. januára 2014 pred sudcom pre prípravné konanie ŠTS navrhla nahradiť jej väzbu sľubom, že povedie riadny život, o čom sudca pre prípravné konanie nerozhodol, a to z dôvodu, ako vyplýva z odôvodnenia sťažnosťami napadnutého uznesenia, že nebola splnená formálna podmienka podania sľubu tým, že sľub podaný do zápisnice súdu, ktorú zápisnicu obvinená podpíše, nenahrádza formu písomného sľubu, ktorý obvinená musí podať osobitne a musí ho aj sama podpísať.

V sťažnosti obvinenej Mgr. E. T. Z. podanej proti predmetnému uzneseniu ŠTS, je mimo iné akcentovaná inými dôkazmi než ňou spochybňovanými výpoveďami svedka M. A. nepreukaznosť skutku, kladeného jej za vinu, čo má oslabovať až minimalizovať dôvodnosť trestného stíhania obvinenej a následnosť (prípadného) rozhodnutia o vine, čo má mať svoj odraz v nedôvodnosti vzatia do väzby obvinenej. Naopak hodnotenie doposiaľ vykonaných dôkazov vedie prokurátora k záveru dôvodnosti trestného stíhania obvinenej a v nadväznosti na to i väzby obvinenej, avšak nielen z dôvodu ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (dôvodná obava z dokonania trestného činu, resp. z pokračovania v páchaní trestných činov), ale i z dôvodu ustanovení § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. (obava z vyhýbania sa obvinenej trestnému stíhaniu) a § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. (obava z ovplyvňovania svedkov, resp. marenia objasňovania skutočností závažných pre trestné stíhanie). V tejto súvislosti najvyšší súd podotýka, že škála preukaznosti skutku dôkazmi od podozrenia zo spáchania skutku, vykazujúceho znaky konkrétneho trestného činu, po vznesení obvinenia v počiatočných fázach trestného stíhania a pri vzatí obvinenej do väzby, sa musí zvýrazňovať aktuálne pre dané štádium trestného konania vykonaným dokazovaním až po moment rozhodnutia vo veci samej o vine či nevine obvinenej. V súčasnosti je trestná vec obvinenej v počiatočných fázach dokazovania v prípravnom konaní a tomu má zodpovedať primeraný stupeň dôkaznej preukaznosti dôvodnosti trestného stíhania obvinenej, zatiaľ bez konečného smerovania k rozhodnutiu o jej vine či nevine.

Rozhodnutie o väzbe nie je rozhodovanie o vine či nevine. Musí mať však svoj podklad v tomto štádiu konania v primeranosti (väzobného) trestného stíhania obvinenej Mgr. E. T. Z. doposiaľ vykonaným dokazovaním. Najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje na konštatácie ŠTS v jeho uznesení, že doposiaľ zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že sa skutok, pre ktorý je obvinená trestne stíhaná, stal, vykazuje znaky trestného činu a existuje dôvodné podozrenie, že ho spáchala obvinená Mgr. E. T. Z. a teda, že je v rovine rozumnej istoty dôvodne podozrivá a trestne stíhaná v súvislosti so spáchaním závažnej trestnej činnosti.

Pre konkrétnu trestnú vec a priebežné hodnotenie dôkaznej situácie z pohľadu dôvodnosti trestného stíhania obvinenej pre konkrétny obzvlášť závažný zločin, sú nepochybne dôležité výpovede svedkov M. A. a JUDr. Ľ. T., ktoré koncepčne a obsahovo do seba logicky a vecne zapadajú a priebežne vytvárajú mozaiku preukaznosti spáchania skutku práve obvinenou Mgr. E. T. Z.. V sťažnosti obvinenou napadnutá osoba svedka M. A.

z pohľadu jeho nevieryhodnosti, je toho času najvyšším súdom považovaná za dôkazmi nepreukázanú obhajobu obvinenej, avšak je podnetom pre orgány činné v trestnom konaní zaoberať sa touto námietkou, pričom však treba poukázať, že táto povinnosť preverovania vieryhodnosti nositeľa dôkazu im vyplýva z povinnosti viesť dokazovanie zákonným spôsobom nielen z obsahovej stránky dôkazu, ale aj preverením vieryhodnosti nositeľa dôkazu. Rovnako bude predmetom ďalšieho dokazovania aj obvinenou v sťažnosti namietaný motív jej (údajného) konania v podobe majetkového prospechu.

Doposiaľ vykonané dokazovanie, najmä množstvo a logická nadväznosť detailov svedecky predložených M. A. a JUDr. Ľ. T., prípravy vraždy obvinenou Mgr. E. T. Z., nevyvracajú verziu komunikácie prostredníctvom správ sms medzi obvinenou a M. A. o dohodnutom signáli úspešnosti vykonania vraždy, pričom je logické, že objednávateľ vraždy si musí byť vedomý toho, že polícia bude preverovať aj najbližšie osoby obeť vraždy, vrátane možnej telefonickú či sms komunikácie, takže obvinenou preukazovaná skutočná návšteva zubára môže byť nástrojom znevieryhodnenia nositeľa dôkazu, účastníka predmetnej sms komunikácie, na druhej strane však, a to je vecou ďalšieho dokazovania, môže byť kameňom mozaiky nedôveryhodnosti nositeľa preukaznosti spáchania skutku obvinenou.

K námietke obvinenej uplatnenej v podanej sťažnosti o neumožnení jej vyšetrovateľom oboznámiť sa so spisovým materiálom a reagovať tak na niektoré dôkazy z hľadiska ich obsahu a zákonnosti vykonania, najvyšší súd konštatuje, že tak prvostupňový i sťažnostný súd pri hodnotení priebežne vykonaných dôkazov ako podkladu pre dôvodnosť/nedôvodnosť trestného stíhania obvinenej s nadväznosťou na posúdenie jej väzby, vychádzali (v jej prospech) len z tých dôkazov, s ktorými sa mala, čo aj prostredníctvom svojho obhajcu, možnosť oboznámiť pred rozhodovaním o väzbe - úradný záznam o štúdiu spisu obhajcom obvinenej dňa 27. januára 2014 od 13.50 hod. do 14.15 hod. (teda pred výsluchom obvinenej sudcom pre prípravné konanie ŠTS) a na to nadväzujúce umožnenie porady obvinenej s obhajcom na začiatku výsluchu (zápisnica z výsluchu obvinenej z 27. januára 2014). V tejto súvislosti najvyšší súd dodáva, že ak by utajovaná príloha spisu, ktorá objektívne nebola pred rozhodnutím o väzbe obvinenej poskytnutá obhajobe, obsahovala také dôkazy, ktoré by preukazovali nedôvodnosť jej trestného stíhania, našlo by to adekvátny odraz v ďalšom neväzobnom trestnom stíhaní obvinenej, keďže súdy v prípravnom konaní rozhodujúce o väzbe nemajú zákonnú právomoc zrušiť uznesenie o vznesení obvinenia, zastaviť trestné stíhanie, či zaujímať pre orgány činné

v trestnom konaní záväzné stanovisko k dôvodnosti vedeného trestného stíhania, alebo dávať im záväzné pokyny pre ďalší priebeh dokazovania.

Dôvodnosť preventívnej väzby podľa ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. v konkrétnej posudzovanej trestnej veci aj obvinenej Mgr. E. T. Z., je všeobecne daná obavou, že obvinená (na slobode) bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsila alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravovala, alebo ktorým hrozila sudca pre prípravné konanie ŠTS vo svojom rozhodnutí za dôvod preventívnej väzby obvinenej označil obavu jej pokračovania v páchaní trestných činov, a to vychádzajúc z výpovedí svedka M. A., vo vzťahu ku komplicovi tohto svedka ako obvinenou najatého vykonávateľa vraždy (jej manžela), ďalšieho človeka v Českej republike ako aj k jej svokre (pre prípad prepísania domu na obvinenú), pričom sa tiež malo jednať o trestné činy vraždy, čo aj podľa záveru sťažnostného súdu vo vzťahu k aktuálnemu trestnému stíhaniu obvinenej pre zločin úkladnej vraždy v štádiu prípravy účastičtvom, vedie k reálnej obave u obvinenej z pokračovania v páchaní trestných činov (násilného charakteru), na čom nič nemení ani v sťažnosti obvinenej uplatnený argument jej vedomia o tom, že by na slobode bola monitorovaná políciou, keďže ďalšie zadanie vraždy, nech by bol jej vykonávateľom ktokoľvek iný, než M. A., smerovalo voči zatiaľ pre políciu neznámemu človeku v Českej republike.

Najvyšší súd sa stotožnil s argumentami súdu prvého stupňa i v časti jeho rozhodnutia o nenahradení väzby obvinenej dohľadom probačného a mediačného úradníka. Tu je potrebné jednoznačne uviesť, že pri tak závažnom trestnom čine, pre aký je obvinená trestne stíhaná, okolnostiach jeho (s)páchania (hoci aj v štádiu prípravy) a reálnej obave z páchania obdobných trestných činov v budúcnosti, je náhrada preventívnej väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka neproporcionálna vo vzťahu k tejto väzbe a tým prakticky vylúčená.

K prokurátorom uplatneným sťažnostným námietkam nevzatia obvinenej Mgr. E. T. Z. do väzby aj podľa ustanovení § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. (úteková väzba) a § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. (kolúzna väzba), najvyšší súd poukazuje na vecne správne a logicky odôvodnené argumenty ŠTS. Dodáva k nim, že skutočnosť, že obvinená je občiankou Českej republiky a má rodinné väzby na túto krajinu, navyiac pri podnikateľských aktivitách na území Slovenskej republiky, nie je v zjednotenom priestore Európskej únie sama osobe

ba ani v spojitosti hrozby vysokým trestom pre prípad uznania viny obvinenej dôvodom na jej väzobné trestné stíhanie uplatnením kritérií útekovvej väzby. I keď z dôkazov vyplýva, že brat obvinenej komunikačne vplýval na poškodeného JUDr. Ľ. T. a jeho matku, nebolo preukázané, že tak konal na podnet svojej sestry - obvinenej Mgr. E. T. Z. a bez dôkazmi preukázaného takéhoto prepojenia nemožno tieto aktivity (nehodnotiac ich obsahovú stránku) pričítať v neprospech obvinenej aplikovaním voči nej väzobného ustanovenia o kolúznej väzbe (§ 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por.).

Vo vzťahu k uvedeným výrokom rozhodnutia súdu prvého stupňa, argumentačne podporovaným sťažnostným súdom vyplýva nedôvodnosť zmeny týchto výrokov na základe sťažností podaných obvinenou Mgr. E. T. Z. a prokurátorom. Iná je však situácia ohľadom vyhodnotenia súdom prvého stupňa zápisnične podaného sľubu obvinenou ako náhrady jej väzby, ktorú sudca pre prípravné konanie ŠTS vyhodnotil ako nesplnenie formálnej podmienky osobitného podania podpísaného obvinenou. V tejto súvislosti treba upriamiť pozornosť na výkladovú bázu ustanovenia § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. upravujúceho nahradenie väzby sľubom (obvineného). Sľub obvineného, že povedie riadny život, najmä že sa nedopustí trestnej činnosti a že splní povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré sa mu uložia, a súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považuje sľub vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaného prípadu za dostatočný a prijme ho, je podaním v zmysle ustanovenia § 62 ods. 1 Tr. por., ktoré možno urobiť mimo iných spôsobov aj ústne do zápisnice (§ 62 ods. 1 veta druhá Tr. por.). Neakceptovanie tejto formy podania by v konečnom dôsledku bránilo pre formálne dôvody, navyiac v rozpore s týmto ustanovením, uplatneniu práv a oprávnených záujmov v konkrétnom prípade obvinenej nahradiť jej hroziacu väzbu (návrh prokurátora na vzatie obvinenej do väzby) jedným zo zákonných inštitútov nahradenia väzby a ponechania ju na slobode. Náhrada väzby písomným sľubom obvineného v zmysle ustanovenia § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. je výlučne viazaná na osobu obvineného, a nemôže byť nahradená na rozdiel od iných podaní, ktoré môže (so súhlasom obvineného a v niektorých prípadoch i bez neho) v mene obvineného podať jeho obhajca (prípadne iná osoba), podaním týchto subjektov. Práve preto zvyrazňuje zákonodarca návetím „obvinený dá písomný sľub“ výnimočnosť takého podania viazať ho len na osobu obvineného. Zákon priamo nevyžaduje podpis obvineného pod týmto podaním, avšak prax vyžaduje takú verifikáciu viazanosti tohto podania na osobu konkrétneho obvineného podávajúceho tento sľub, aby bez pochybností o autentičnosti pôvodcu tohto podania mohol súd rozhodnúť. Práve z tohto dôvodu treba aj reálny podpis

na podaní, v rámci aktuálnych možností, ktoré nastanú pri osobnom výsluchu obvineného pred sudcom pre prípravné konanie, preveriť. Ak v konkrétnom prípade takýto sľub písomne zápisnične zachytený, čo zodpovedá zákonom požadovanej formulácii „písomný sľub“, obvinená Mgr. E. T. Z. dala, a tento fakt je zo znenia zápisnice nepopierateľný, potom bolo povinnosťou sudcu pre prípravné konanie ŠTS o náhrade väzby (ponechaní obvinenej na slobode) rozhodnúť. Absencia takého rozhodnutia súdom prvého stupňa znamená povinnosť pre sťažnostný súd zrušiť napadnuté uznesenie a rozhodnúť vo veci sám - § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. alebo bez vyslovenia zrušenia napadnutého uznesenia a chýbajúci výrok sám doplniť alebo uložiť orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby o chýbajúcom výroku rozhodol - § 194 ods. 3 Tr. por. Pri alternatívach vlastného rozhodnutia o chýbajúcom výroku a vrátenia veci prvostupňovému súdu na rozhodnutie o chýbajúcom výroku, vzal najvyšší súd do úvahy dva faktory. Prvým z nich je samotné uplatnenie ustanovenia § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. z hľadiska jeho obsahu a možnej zmeny v dvojinštančnom konaní, druhým je časové hľadisko včasného rozhodnutia o väzbe obvinenej a vyriešenia jej statusu väzobne alebo neväzobne stíhanej osoby. Konštrukcia ustanovenia o náhrade väzby písomným sľubom obvineného je založená na striktno stanovených podmienkach uvedených v tomto ustanovení, ktoré sa obvinený sľubom zaväzuje dodržať. Súd prvého či druhého stupňa tak posudzuje dostatočnosť alebo nedostatočnosť (adekvátnosť/neadekvátnosť) sľubu ako náhrady väzby vo vzťahu k osobe obvineného a povahe prejednávaneho prípadu. Vzhľadom k tomu, že sľub je daný vopred pred rozhodnutím o väzbe a nemá byť (neskôr) čím doplnený či modifikovaný, pri posudzovaní ním naplnenia podmienok ustanovenia § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. nie je na ujmu práv obvineného, ak o ňom nerozhodnú súdy dvojinštančne, ale rozhodne len súd druhého stupňa, ak tak neučinil, ako v konkrétnom posudzovanom prípade prvostupňový súd. V tejto súvislosti vstupuje do rozhodovania i faktov včasného rozhodnutia o väzbe, pretože ak by boli splnené podmienky pre nahradenie väzby sľubom obvineného, že povedie riadny život (a splní ďalšie zákonné podmienky) a sťažnostný súd by nerozhodol sám, ale bez zrušenia napadnutého uznesenia by uložil súdu prvého stupňa doplniť chýbajúci výrok, za cenu dvojinštančnosti rozhodovania by predĺžil väzbu obvineného, čo by bol postup v neprospech obvineného. Za uvedených okolností preto najvyšší súd rozhodol aj vo vzťahu k takémuto chýbajúcemu výroku sám.

Najvyšší súd rozhodujúc o (písomnom) sľube obvinenej Mgr. E. T. Z. ako náhrady jej väzby (§ 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por.) berúc do úvahy osobu obvinenej a všetky okolnosti

prejednávaneho prípadu, vychádzajúce z doposiaľ vykonaneho dokazovania, dospel k záveru, že v tomto štádiu konania nie je sľub obvinenej adekvátnou náhradou jej väzby, pretože nezaručuje odstránenie obáv uvedených v súvislosti s ustanovením § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. - preventívna väzba - ich naplnením obvinenou Mgr. E. T. Z..

Najvyšší súd s poukazom na uvedené zrušil na poklade podaných sťažností napadnuté uznesenie sudcu pre prípravné konanie ŠTS a sám vo veci rozhodol o väzbe obvinenej, započítaní do väzby obmedzenia osobnej slobody obvinenej a o neprijatí sľubu a nenahradení väzby obvinenej dohľadom probačného a mediačného úradníka.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 10. februára 2014

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. René Štepánik

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová